

DELMER

BEELDEN
EN HUN PLAATSING

NEDERLANDSCH KUNSTORGGAAN

N° 9

NEDERLANDSCH KUNSTORGAAN VAN DE STICHTING „DE DELVER”

Verschijnt maandelijks, behalve Aug. en Sept.

DRUK EN UITGAVE VAN W. J. VAN BREEMEN — DELFT

REDACTIE

COMM. VAN UITVOERING: DR. FR. VAN THIENEN (VERANTW. RED.) IR. HEIN VON ESSEN EN R. VAN LAVIEREN (SECRETARIS).

LEDEN: J. BIERUMA OOSTING, MR. DR. IR. W. VAN KONIJNENBURG, CHRISTIAAN DE MOOR, HANS SCHOUWMAN EN J. C. SONNEBORN. REDACTIE-ADRES: OUDE DELFT 62, DELFT.

ABONNEMENTSPRIJS F 3.50 PER JAAR, LOSSE NUMMERS F 0.50 FR. P. P.

INHOUD

Pagina 133. Beelden en hun plaatsing, met aanteekeningen, door Ir. Hein von Essen.

De bij dit artikel behorende afbeeldingen zijn naar werken van Dick Bus, Ir. Hein von Essen, Corry Franzen-Heslenfeld, Marian Gobijs, Joop van Lunteren, A. C. Röth en Gra Rueb. De oorspronkelijke beelden zijn dezen zomer te zien in het Zuiderpark te 's Gravenhage.

Pagina 146. In memoriam Albert Plasschaert, door Ir. Hein von Essen, met portret van den overleden criticus, door W. A. van Konijnenburg.

Pagina 148. Eenige exlibris, met bijschrift van de redactie.

MEDEDEELINGEN VAN DE REDACTIE

Standaardwerk over Kunstgeschiedenis.

Onder redactie van Dr. F. W. S. van Thienen, conservator aan het Gemeente-Museum te 's Gravenhage is bij de Uitg. Mij. de Haan te Utrecht de uitgave in voorbereiding van een groote „Algemeene Kunstgeschiedenis” in vijf omvangrijke deelen.

De eerste twee deelen komen nog dit jaar en de overige in 1942 gereed.

Dit wordt een standaardwerk over de kunstgeschiedenis van alle volken, van de oudste tijden tot heden.

Het telt onder de medewerkers 33 Noord- en Zuid-Nederlandsche kunsthistorici en wordt

verlucht met ongeveer 50 gekleurde en 1000 zwarte reproducties. Gestreefd zal worden naar een gemakkelijk leesbaren tekst, zonder noten en zonder al te veel vaktermen en terwijl de stof boeiend en niet schoolsch behandeld zal worden.

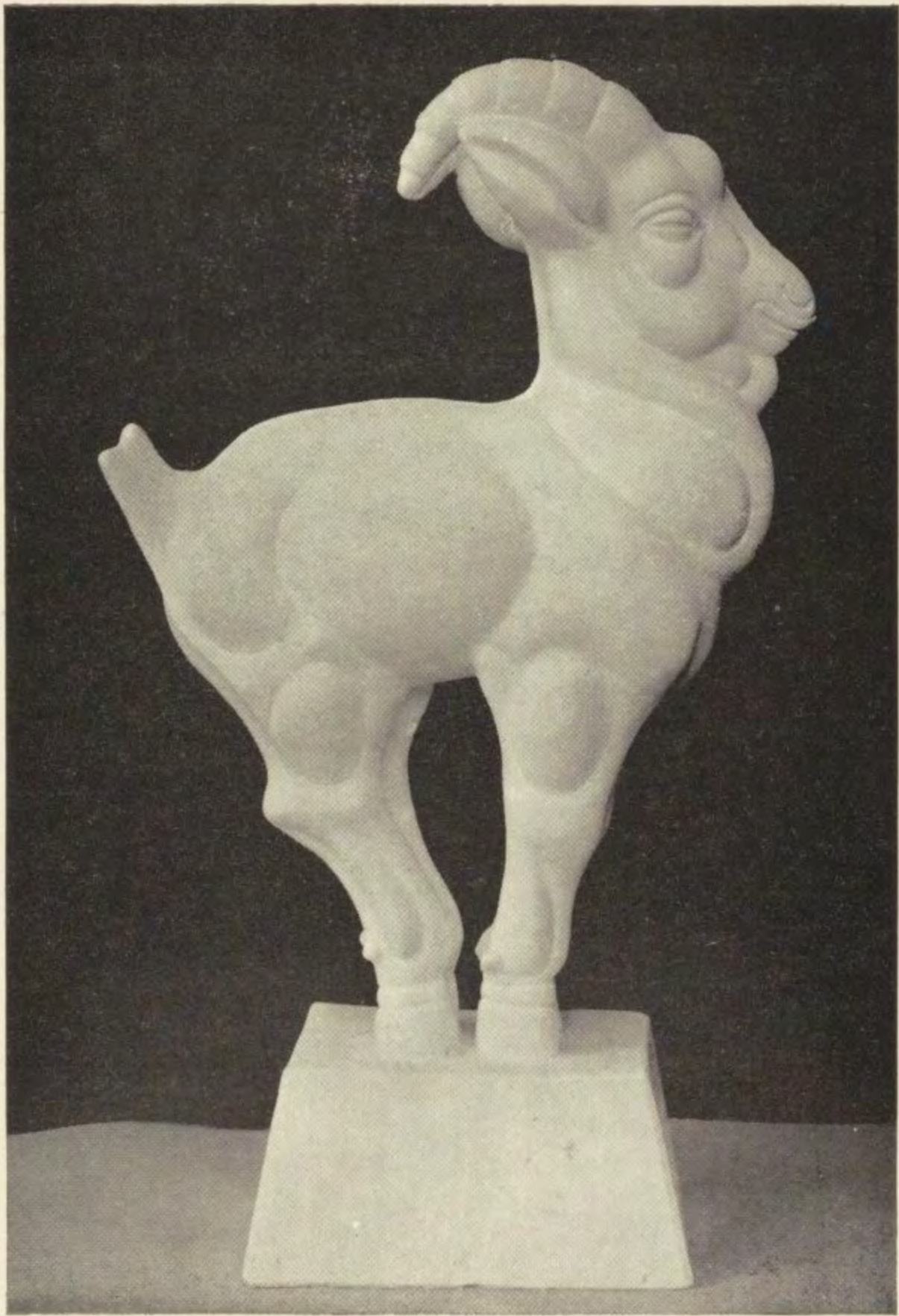
TENTOONSTELLINGEN

De Jubileum-Tentoonstelling van den Haag-schen Kunstkring, welke tot 15 Juni geopend was in het Gem. Museum te Den Haag, is overgebracht naar het Stedelijk Museum te Amsterdam en is daar vanaf 12 Juli te bezichtigen.

Van 19 Juli tot 24 Augustus zal in het Gem. Museum te 's Gravenhage een herdenkings-tentoonstelling worden gehouden van het levenswerk van den op 15 Sept. 1940 overleden schilder Dick Ket, een der begaafte jonge Nederlandsche kunstenaars.

Van 5 Juli tot 10 Aug. is in het Museum van nieuwe religieuze kunst, Lange Nieuwstraat 38 te Utrecht een tentoonstelling geopend van schaarsneden (knipsels) van Mej. G. Januwszski. Het Museum is dagelijks, ook Zondags geopend van 2—5 uur.

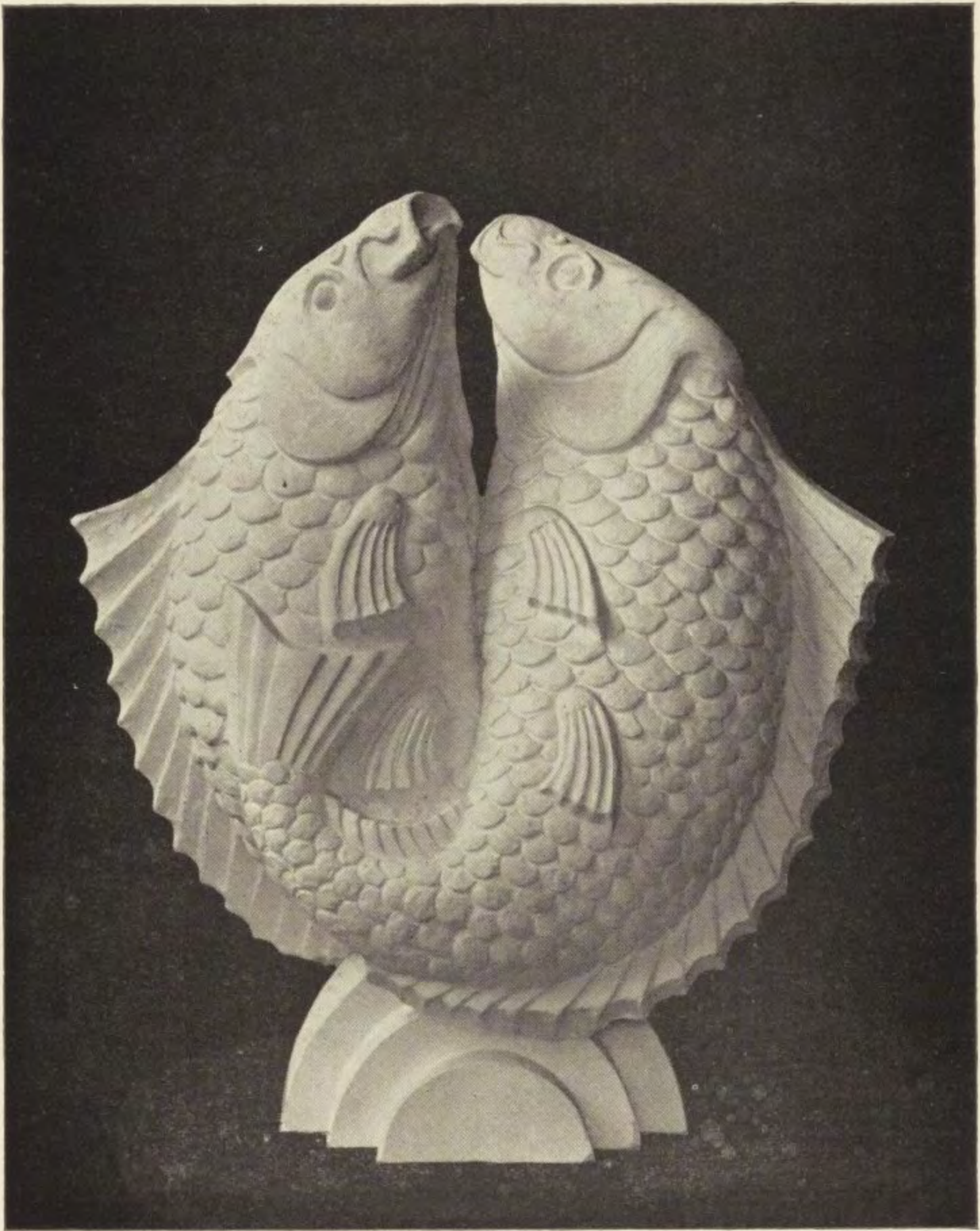

Steenbok

GRA RUEB

Fonteinmotief (spelende karpers)

GRA RUEB

IN MEMORIAM ALBERT PLASSCHAERT

ALBERT PLASSCHAERT, letterkundige, dichter, minnaar der beeldende kunsten, criticus en dandy.

Hij was fel, scherp, kort van woord en traag ter uitvoering. Het groote werk, dat juist hij geschreven kon hebben, kwam niet tot stand. Hij gaf het uit in de gesprekken met enkelen, die zijn vriendschap een tijd verdroegen en schreef er brokken van in zijn Beschouwingen. Er was een periode, dat zijn critisch oordeel insloeg en overeind stond, als een hakbijl in een tafel.

Hij haatte méér dan rechtvaardig scheen en verachtte al wat het burgerlijke en het ambtelijke toonde. Bovenal het ijverige. „De liefde tot de schoonheid kan nooit een plicht zijn, nooit een ordentelijkheid“. Zóó, als de Verachter, heeft Willem van Konijnenburg hem voor goed gepenseeld.

Albert Plasschaert was een drentelaar, een kijker, wiens lust het was het geschouwde en overdachte in enkele zinnen kernachtig te typeeren. „Die weet, zegt kort.“ Hij werd van niets zoo kregel, als van de langademigen: die steltloopers ter tale.

Hij liep door de wereld, zooals hij was van karakter: breed in de schouders, met stijven, stoeren nek; in goedgesneden kleeren; den intelligenten kop met de Napoleon-neus, de luifel-oogleden en de balkon-onderlip ietwat schuingehouden; met vasten, langzamen, stuggen stap en toch . . . dandyneerend.

Was het leven niet een edel spel? Ook in zijn tragedies? Het was een tocht om schoonheid en het woord kreeg waarde, waar het haar eerde.

In de diepte en verheimelijkt was hij een schuwe, die, als zoovele schuwen, bij voorbaat uitklauwde en toesloeg, vóór er kans was zelf gewond te worden. De krabben, die de nagels der kleinen hem toebrachten, vergaf hij nooit.

Plotseling echter kon hij zijn schuwheid doorbreken en was verteederend en ontroerend in zijn plumpe daad

van toegenegenheid.

De laatste jaren van zijn leven, na de eerste waarschuwing en na het eerst herstel, was hij, voor wie hem nog zochten, een open en mild mensch, aan wien de vijandschap vreemd geworden was, evenals de vrees voor den dood, die hem vroeger zoozeer kwelde. „Men kan goed sterven, na het schoone zeer te hebben liefgehad“.

Heel stil en pijnloos is hij heengegaan.

HEIN VON ESSEN